

med de færøiske Forhold, tillade mig at bemærke, at jeg anseer det for at være meget tvivlsomt, om Færingerne virkelig ville være tjente med, at Handelen aldeles frigives. Det er utvivlsomt, at det i mange Henseender vil være til stor Nytte for dem, men der er andre Henseender, hvor det muligt kan have betænkelige Følger, da der ikke kan produceres saa Meget, at en stadig Handel kan vedligeholdes; navnlig naar Kornpriserne ere meget høie, vil Landet kunne blive udsat for at lide Mangel, medmindre der ved Handelens Frigivelse tillige bliver paalagt alle dem, der ville handle paa Færøerne, at forsyne Landet med et vist Quantum Korn. I ethvert Tilfælde troer jeg, at det for den fattigere Deel af Befolkningen turde være et stort Spørgsmaal, om det er saa ganske hensigtsmæssigt aldeles at frigive Handelen.

B. Christensen: Jeg skal ikke indlade mig paa at imødegaae de Bemærkninger, om Færingernes Stilling til Frihandelen, som den ærede Indenrigsminister fremsorte, især da jeg troer, at de finde saa ringe Anklang her i Forsamlingen, at jeg næsten maa ansee det for aldeles overflødigt at gjendrive dem. Jeg reiser mig derimod, for i Fortsættelse af det Spørgsmaal, der blev gjort fra Secretairpladsen (fra Jespersen), at henlede Opmærksomheden, og navnlig den ærede Indenrigsministers Opmærksomhed paa, at dersom Regjeringen virkelig — som jeg haaber og som jeg troer den bør — vil udføre den Beslutning, som her er taget om, at den færøiske Handel skal frigives i den ømmeldte korte Tid, saa er det vistnok aldeles fornødent, at Loven om denne Frigivelse af Handelen allerede forelægges den nærværende Rigsdag, thi Enhver vil jo see, at der, navnlig for Færingerne selv, saavel som for alle dem, der ville gjøre Forretninger med Færingerne, nødvendigviis maa være en ingenlunde ganske kort Tid til at træffe de fornødne Foranstaltninger i saa Henseende. Dersom Loven lader vente hyderlig længe paa sig, vil ganske vist for Mange store Bauskeligheder og Uleiligheder fremkomme. Det er derfor mit Ønske og min Bøn til den ærede Indenrigsminister, at han lader sig det være magtpaaliggende at faae dette Lovudkast bragt frem

for Thinget allerede i denne Session. Steer dette ikke, saa forekommer det mig ligesom deraf at maatte følge, at den her i Thinget tagne Beslutning ikke vil finde sin Udførelse, da Fristen i saa Fald vil blive meget kortere, end den kan taale eller tilstedes at være.

Formanden: Den foreliggende Tillægsbevilling indeholder med Hensyn til Færøerne kun een Post, hvor der til den færøiske Handel er opført en Sum af 93,000 Rbd. Jeg troer derfor ikke, at en særlig Discussion af Spørgsmaalet om den færøiske Handels Frigivelse kan komme ind under nærværende Sag, og skulde altsaa formene, at man, efterat et bestemt Spørgsmaal i saa Henseende er stillet og besvaret, iøvrigt nu maa lade denne Gjenstand være udenfor Forhandlingerne.

B. Christensen: Jeg vil kun tillade mig at gjøre den Bemærkning, at det Botum, man vil afgive over den foreliggende Gjenstand, dog maaskee i en endog afgjørende Grad vil kunne blive bestemt af det Svar, man erholder fra Ministeriet.

Finantsministeren: Med den ærede Formands Tilladelse maa jeg dog tillade mig endnu at fremsætte den Bemærkning, at der her aldeles ikke er Tale om en Bevilling i Ordets sædvanlige Forstand af 93,000 Rbd. til den færøiske Handel, end mindre om en Forsøgelse af dens Grundfond. Disse 93,000 Rbd. ere en ligesom Formsgag: Der har nemlig i en Række af Aar, længe før man kom ind paa den constitutionelle Regjeringsform, været meddeelt den færøiske Handel et løbende Forskud, som blev tilbagebetalt den 31te December hvert Aar og igjen indbetalt den 1ste Januar næste Aar; at disse 93,000 Rbd. nu ere posterede her, har ingen anden Grund end den, at jeg har fundet det mindre passende, ja næsten anstødeligt, at vedblive med denne blotte Versur-Udgift og Indtægt, og derfor nu, ved Afslæggelsen af det første constitutionelle Statsregnskab, har søgt at faae denne Sag bragt i Orden. Følgen af at det negtes at bevilge disse 93,000 Rbd. er altsaa ingenlunde, at de ikke udbetales, thi de ere for lang Tid siden, og ikke af den nærværende Regjering, udbetalte, da det er et gammelt Mellemværende, som har staaet saaledes opført fra det ene Aar til det andet. Sagen